

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 248/2014

av den 26 februari 2014

om ändring av förordning (EU) nr 260/2012 när det gäller övergången till unionsomfattande betalningar och autogireringar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Tillsammans utgör Europaparlamentets och rådets för-
ordning (EG) nr 924/2009 ⁽³⁾ och Europaparlamentets
och rådets förordning (EU) nr 260/2012 ⁽⁴⁾ en viktig
byggsten i slutförandet av det gemensamma eurobetal-
ningsområdet (Sepa), där ingen åtskillnad ska göras mel-
lan gränsöverskridande och nationella betalningar i euro.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 februari 2014 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 februari 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den
16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenska-
pen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 (EUT
L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den
14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för
betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning
(EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

Huvudsyftet med förordning (EU) nr 260/2012 är över-
gången från nationella betalnings- och autogirerings-
system till harmoniserade system för Sepa-betalningar
och Sepa-autogireringar, bland annat genom att tillhan-
dahålla unionsmedborgare ett enda internationellt bank-
kontonummer (Iban) som kan användas för alla Sepa-
betalningar och Sepa-autogireringar i euro.

(2) I förordning (EU) nr 260/2012 föreskrivs att övergången
till Sepa ska ske senast den 1 februari 2014 för att ge
betaltjänstleverantörer och användare av betaltjänster till-
räckligt med tid för att anpassa sina rutiner till de tek-
niska krav som övergången till Sepa-betalningar och Se-
pa-autogireringar medför.

(3) Sedan antagandet av förordning (EU) nr 260/2012 har
kommissionen och Europeiska centralbanken noga över-
vakat hur övergången till Sepa fortskrider. Flera möten
har hållits med medlemsstaterna, nationella myndigheter
och marknadsaktörer. Europeiska centralbanken har re-
gelbundet offentliggjort lägesrapporter om övergången
till Sepa på grundval av uppgifter som samlats in av de
nationella centralbankerna. De rapporterna visar att över-
gången i ett antal medlemsstater i euroområdet går plan-
enligt med en aktuell migrationsgrad för Sepa-betalningar
på närmare 100 %. Det stora flertalet betaltjänstleveran-
törer rapporterade att de redan är Sepa-kompatibla. I
flera andra medlemsstater går emellertid övergången
långsammare än förväntat. Detta gäller i synnerhet för
Sepa-autogireringar.

(4) Den 14 maj 2013 betonade Ekofinrådet i sina slutsatser
åter vikten av övergången till Sepa. Det noterades att
övergången till Sepa var långt ifrån slutförd och att ome-
delbara insatser skulle komma att krävas av alla mark-
nadsaktörer för att slutföra övergången till Sepa i tid. En
handlingsplan antogs i vilken näringsidkare, storföretag,
små och medelstora företag och offentliga förvaltningar
uppmunades att omedelbart vidta nödvändiga konkreta
interna åtgärder för att anpassa sina rutiner och infor-
mera sina kunder om deras Iban-kontonummeruppgifter.

- (5) Trots de betydande ansträngningar som gjorts av Europeiska centralbanken, medlemsstaterna, deras nationella myndigheter och marknadsaktörer under de senaste månaderna visar den senaste migrationsstatistiken att den totala migrationsgraden i euroområdet till Sepa-betalningar endast ökade från 40 % i juni 2013 till cirka 64 % i november 2013, medan den totala migrationsgraden till Sepa-autogireringar bara uppgick till 26 %. Samtidigt som den nationella statistiken visar på goda framsteg i flera medlemsstater, släpar ett stort antal medlemsstater efter i förhållande till den förväntade migrationsgraden. Det är därför mycket osannolikt att alla marknadsaktörer kommer att vara Sepa-kompatibla senast den 1 februari 2014.
- (6) Från och med den 1 februari 2014 kommer banker och andra betaltjänstleverantörer bli tvungna att vägra hantera betalningar eller autogireringar som inte är Sepa-kompatibla till följd av sina rättsliga skyldigheter, även om de, vilket för närvarande redan är fallet, tekniskt skulle kunna bearbeta sådana betalningar genom att fortsätta att använda befintliga tidigare betalningssystem parallellt med Sepa-betalningar och Sepa-autogireringar. I brist på fullständig övergång till Sepa-betalningar och Sepa-autogireringar, kan förseningar av de betalningarna därför inte uteslutas. Alla betaltjänstanvändare och särskilt små och medelstora företag och konsumenter kan komma att påverkas.
- (7) Det är viktigt att undvika onödiga avbrott i betalningar på grund av att övergången till Sepa inte är helt slutförd fram till den 1 februari 2014. Betaltjänstleverantörerna bör därför tillåtas att, under en begränsad tidsperiod, fortsätta hanteringen av penningtransaktioner via sina befintliga system parallellt med sina Sepa-betalnings- och Sepa-autogireringssystem, såsom de nu gör. En övergångsperiod bör därför införas som gör det möjligt att fortsätta sådana parallella hanteringar av betalningar i olika format. Mot bakgrund av de aktuella övergångssiffrorna och den förväntade övergångstakten bedöms en enda ytterligare övergångsperiod på sex månader vara lämplig. Ett sådant undantag för gammal hävd för befintliga gamla system som inte är förenliga med Sepa bör beaktas som en undantagsåtgärd och bör därför bli så kortvarigt som möjligt eftersom snabb och heltäckande övergång är nödvändig för att i full utsträckning kunna dra nytta av fördelarna av en integrerad betalningsmarknad. Det är också viktigt att tidsmässigt begränsa kostnaderna för tillhandahållare av betaltjänster av en fortsatt användning av de befintliga äldre betalningssystemen parallellt med Sepa-systemet. Betaltjänstleverantörer som redan fullt ut har gått över till Sepa kan överväga att tillhandahålla betaltjänstanvändare som ännu inte har migrerat konverteringstjänster under denna övergångsperiod. Under övergångsperioden bör medlemsstaterna avstå från att utdöma sanktioner för betaltjänstleverantörer som hanterar betalningar som inte uppfyller Sepa-kraven och på användare av betaltjänster som ännu inte har migrerat.
- (8) Ett flertal större användare av autogiroinstrument har redan låtit förstå att de planerar att migrera strax före slutdatumet. Varje senareläggning av dessa migrationsprojekt skulle kunna leda till tillfällig belastning på inkommande betalningar och kassaflöden, och därmed på nivån på likvida medel i de berörda företagen. En sådan sen migration i stor skala skulle också kunna skapa vissa flaskhalsar, särskilt när det gäller banker och programvaruförsäljare som kan komma att drabbas av vissa kapacitetsbegränsningar. Den ytterligare infasningsperioden i det nya systemet skulle medge en mer gradvis strategi. Marknadsaktörer som ännu inte har börjat införa de nödvändiga anpassningarna för att efterleva Sepa-kraven uppmanas att göra detta så snart som möjligt. Marknadsaktörer som redan har börjat anpassa sina betalningsrutiner bör i vilket fall slutföra migrationen så fort som möjligt.
- (9) Mot bakgrund av det övergripande målet att åstadkomma en samordnad och integrerad migration är det lämpligt att övergångsperioden gäller för både Sepa-betalningar och Sepa-autogireringar. Olika övergångsperioder för Sepa-betalningar och Sepa-autogireringar skulle förvirra konsumenter, betaltjänstleverantörer, små och medelstora företag samt andra betaltjänstanvändare.
- (10) Av rättssäkerhetsskäl och för att undvika avbrott vid tillämpningen av förordning (EU) nr 260/2012 är det nödvändigt att denna förordning träder i kraft snarast möjligt och att den tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 31 januari 2014.
- (11) Med tanke på frågans brådskande karaktär bör ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, tillämpas.
- (12) Förordning (EU) nr 260/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 16 i förordning (EU) nr 260/2012 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Genom undantag från artikel 6.1 och 6.2 får betaltjänstleverantörer fram till den 1 augusti 2014 fortsätta att hantera betalningstransaktioner i euro i format som skiljer sig från de som föreskrivs för betalningar och autogireringar enligt denna förordning.

Medlemsstaterna ska tillämpa de regler om sanktioner som gäller för överträdelse av artikel 6.1 och 6.2, som fastställs i enlighet med artikel 11, från och med den 2 augusti 2014.

Genom undantag från artikel 6.1 och 6.2 får medlemsstaterna tillåta betaltjänstleverantörer att fram till den 1 februari 2016 tillhandahålla betaltjänstanvändare omvandlingstjänster för nationella betalningstransaktioner och därmed ge betaltjänstanvändare som är konsumenter möjlighet att fortsätta att använda BBAN-nummer i stället för det betalkontonummer som avses i punkt 1 a i bilagan, under förutsättning att interoperabilitet säkerställs genom att betalarens och betalningsmottagarens BBAN-nummer tekniskt och på ett säkert sätt omvandlas till det betalkontonummer som avses i punkt 1 a i bilagan. Detta betalkontonummer ska överlämnas till den betaltjänstanvändare som initierar transaktionen, när så är lämpligt innan betalningen verkställs. I sådana fall ska

betaltjänstleverantörerna inte belasta betaltjänstanvändaren med avgifter som direkt eller indirekt är kopplade till dessa omvandlingstjänster.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 31 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 26 februari 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande